

โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Causal Factors Model Influencing Higher Education Management Effectiveness of Private Higher Education in the Northeast

นียดา เปี่ยมพีชนะ^{1,*}
Niyada Piampuchana^{1,*}

ABSTRACT

The objectives of this research were to study on linear relationship model of causal factors that effected causal factors influencing higher education management effectiveness of private higher education in northeastern region. In order to approve this linear relationship of a causal factors in private institutions where related to empirical data, and to study factors that contained direct, indirect and total effect towards of causal factors and approved on linear relationship of total causal factors influencing higher education management effectiveness of private higher education. The sample of this research was teachers in the private institutions of higher education in the northeast in the academic year of 2014. The 600 persons were from 10 institutions. The research instruments used for the data collection were a 5-ranging scale questionnaire. The results of the research were as follows:

A linear relationship model of causal factors influencing higher education management effectiveness of private higher education in the northeast region were established in accordance with some empirical data based on the results of chi-square was 77.176, degree of freedom was equaled to 61, P-value was equaled to 0.079, comparative of fit index (CFI) was equal to 1.000, Tucker Lewis Index was equal to 1.000, Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) was equally to 0.000, Standard Root Mean Square Residual (SRMR) was equally to 0.022.

Keywords: education management effectiveness of private higher education, Model, Causal Factors

¹ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ขอนแก่น 40000

North Eastern University, Khon Kaen 40000, Thailand.

* Corresponding author, e-mail: Nipiampuchana@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 600 คน จากสถาบัน จำนวน 10 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 77.176 ที่องศาอิสระเท่ากับ 61 ระดับความมีนัยสำคัญ (P-value) เท่ากับ 0.079 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.000 ค่าดัชนี Tucker-Lewis Index (TLI) เท่ากับ 1.000 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.000 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.022

คำสำคัญ: ประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โมเดล ปัจจัยเชิงสาเหตุ

บทนำ

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 มาตรา 8 ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม นอกจากนี้ มาตรา 43 ได้กำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ (ราชกิจจานุเบกษา. 2554 : 5)

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนก็เป็นองค์กรหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากกระแสยุคโลกาภิวัตน์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะปัญหาด้านคุณภาพของการจัดการศึกษาในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในอันดับถดถอยมาโดยตลอด เมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน ดังที่ผลการจัดอันดับการศึกษาไทยในเวทีโลกและอาเซียน ปี 2556 เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2556 ที่ผ่านมา เวิลด์อีโคโนมิคฟอรัม (World

Economic Forum : WEF) จากการวิเคราะห์อันดับภาพรวมประเทศในกลุ่มอาเซียนโดย WEF ในระยะ 8 ปี ถึงปัจจุบันพบว่า อันดับรวมของกัมพูชาสูงขึ้นมา 23 อันดับ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์สูงขึ้น 19 อันดับ มาเลเซียและไทยอันดับถดถอย 4 และ 5 อันดับ ตามลำดับ และในภาพรวมเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ ไทยต้องรีบพัฒนาอย่างเร่งด่วน 3 ข้อ ได้แก่ อัตราเข้าเรียนประถม (อันดับที่ 9) คุณภาพระบบการศึกษา (อันดับที่ 8) และคุณภาพประถมศึกษา (อันดับที่ 7) ตามลำดับ อีกทั้งการจัดอันดับคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยในกลุ่มอาเซียน พบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 8 นอกจากนี้คุณภาพของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นอีกประเด็นที่ World Economic Forum : WEF ได้รายงานว่าควรเน้นย้ำว่าไทยต้องเร่งพัฒนา เนื่องจากมีคุณภาพที่ต่ำผิดปกติ (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. 2557 : 1) อีกทั้งผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรสำหรับระดับการศึกษาที่สำเร็จของผู้ว่างงานในเดือนมกราคม 2557 พบว่า ผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษา 1.13 แสนคน (ร้อยละ 1.4) เมื่อเปรียบเทียบกับ

ช่วงเวลาเดียวกันของปี 2556 พบว่า จำนวนผู้ว่างงานระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นมากที่สุด 3.1 หมื่นคน และเมื่อพิจารณาอัตราการว่างงานเป็นรายภาค พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.0 (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2557 : 4)

ปัญหาเหล่านี้จึงส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552 : 62) ได้กล่าวไว้ว่าผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่นเป็นผู้ตัดสินใจที่ดีที่สุดในเรื่องผลการดำเนินการและคุณภาพขององค์กร ดังนั้นสถาบันจึงต้องพิจารณาสิ่งส่งผลกระทบต่อคุณค่าในมุมมองของผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น ได้แก่ องค์กรประกอบและคุณลักษณะของหลักสูตรและบริการช่องทางต่างๆ ที่ผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่นจะติดต่อเข้าถึงและสิ่งสนับสนุนอื่นๆ พฤติกรรมเหล่านี้จะช่วยนำไปสู่การได้มาสร้างความพึงพอใจ ความชอบและความจงรักภักดีของลูกค้ำและผู้เรียน การกล่าวถึงในทางที่ดีและผลในท้ายที่สุดคือ ความยั่งยืนของสถาบัน ความเป็นเลิศที่มุ่งเน้นผู้เรียนมีทั้งองค์ประกอบที่เป็นปัจจุบันและมองไปในอนาคต ความเข้าใจ ความประสงค์ของผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่นในขณะนี้และคาดหวังถึงความประสงค์ในอนาคต รวมถึงตลาดในอนาคต

การตี อนันต์นาวิ (2551 : 8) ได้กล่าวว่า คำว่า ประสิทธิภาพ (Effectiveness) เป็นเป้าหมาย ของทุกองค์การ โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน ประสิทธิภาพเป็นเครื่องมือหรือตัวบ่งชี้ในการตัดสินใจว่าการบริหารของหน่วยงานหรือองค์การใดองค์กรหนึ่งสามารถดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใด เป็นเรื่องเกี่ยวกับผลที่ได้รับและผลสำเร็จของงาน มีความเกี่ยวข้องกับผลงานที่องค์กรพึงประสงค์ ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในยุคปัจจุบัน

ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยต้องการศึกษาปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร สมรรถนะองค์กร การบรรยายองค์การ วัฒนธรรมองค์การ การเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีประสิทธิภาพของอาจารย์ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นองค์ความรู้และนวัตกรรมทางการบริหารให้กับผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาระบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และพัฒนาการบริหารจัดการบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าขององค์กร รวมถึงเพื่อให้บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความจงรักภักดีต่อองค์กรอันจะนำไปสู่การพัฒนาตน การพัฒนาคุณภาพการศึกษา และยังส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมมติฐานการวิจัย

1. รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. ตัวแปรที่นำมาศึกษามีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นที่พัฒนาขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 10 แห่ง จำนวนประชากรทั้งหมด 1,147 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 600 คน จากสถาบันจำนวน 10 แห่ง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling)
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปรต่างๆ โดยผู้วิจัยจัดกลุ่มตัวแปรแฝง ดังนี้ 1) ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และสมรรถนะองค์การ 2) ตัวแปรแฝงภายใน คือ บรรยากาศองค์การ วัฒนธรรมองค์การ และการเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีประสิทธิภาพของอาจารย์ ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการ 5 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 พัฒนารอบแนวคิดของการวิจัย จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อกำหนดตัวแปรที่ต้องการศึกษา และกรอบแนวคิดการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบจำลองเชิงสมมติฐานเบื้องต้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จากกรอบแนวคิดการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion)

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลเชิงสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ขั้นตอนที่ 5 สรุปผลการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากเอกสาร ตำรา และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามแต่ละชุดมีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบ (Check list) สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง อายุการทำงาน และระยะเวลาการทำงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในปัจจุบัน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 ปัจจัย ดังนี้ 1) แบบสอบถามภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) แบบสอบถามสมรรถนะองค์กร 3) แบบสอบถามบรรยากาศองค์การ 4) แบบสอบถามวัฒนธรรมองค์การ และ 5) แบบสอบถามการเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีประสิทธิภาพของอาจารย์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า IOC (Index of item-objective congruence) มีค่าตั้งแต่ 0.714 ถึง 1 แสดงว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องเหมาะสมกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญแล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยแต่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกัน จำนวน 50 คน ผลการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าตั้งแต่ 0.851 ถึง 0.869

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นและการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Structural Equation Model : SEM) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา

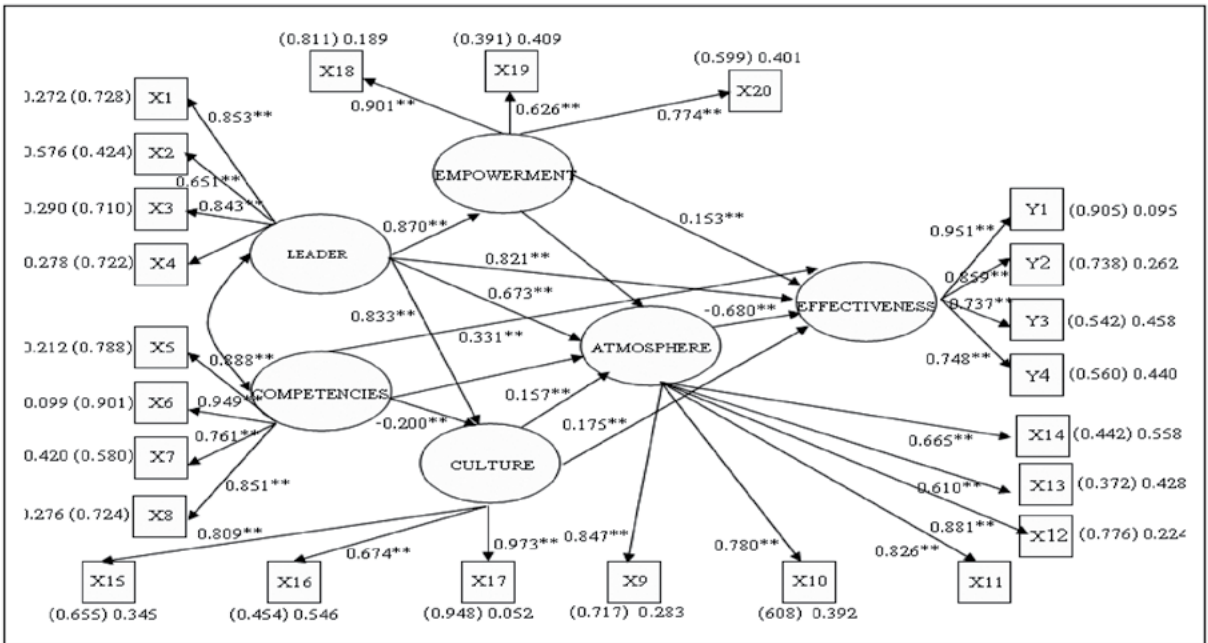
ระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย ตัวแปรผล ซึ่งเป็นตัวแปรแฝงภายในประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และตัวแปรสาเหตุประกอบด้วย ตัวแปรแฝง 5 ตัวแปร โดยแบ่งออกเป็น ตัวแปรแฝงภายนอก จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 4 ตัวแปร คือ แบบสร้างบารมี แบบการสร้างแรงบันดาลใจ แบบการคำนึงถึงเอกบุคคล และแบบกระตุ้นเขาวัวปัญญา และด้านสมรรถนะองค์กร ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 4 ตัวแปร คือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ความรู้ความสามารถของอาจารย์ ทรัพยากรการบริหารจัดการ และการจัดการอาคารสถานที่ภูมิทัศน์โดยรวมอย่างเป็นระบบ และตัวแปรแฝงภายใน จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ด้านบรรยากาศองค์การ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 6 ตัวแปร คือ โครงสร้างองค์การ การสนับสนุน การให้รางวัล ความผูกพันต่อองค์การ มาตรฐานงาน และความรับผิดชอบ ด้านวัฒนธรรมองค์การ ประกอบด้วย วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ วัฒนธรรมตั้งรับเชิงก้าวร้าว วัฒนธรรมตั้งรับเชิงเฉื่อยชา และด้านการเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีประสิทธิภาพของอาจารย์ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร คือ การทำงานเป็นทีม ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ และความพึงพอใจในงาน

2. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษา เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่ตัวแปรสังเกตได้มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกันมาก ระหว่าง 0.182 ถึง 0.333 และอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม คือ มีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าตัวแปรมีการกระจายของข้อมูลไม่แตกต่างกัน ส่วนตัวแปรที่มีการกระจายน้อยที่สุด คือ บรรยากาศองค์การ (Atmosphere) ด้านมาตรฐานงาน (X13) (S.D. = 0.182) แสดงว่าข้อมูลมีการกระจายน้อย ค่าความเบ้ (SKEWNESS) การแจกแจง

ของข้อมูลส่วนใหญ่มีลักษณะการแจกแจงข้อมูลอยู่ในลักษณะโค้งเบ้ซ้าย (Negatively skewed curve) เนื่องจากค่าความเบ้ของตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าเป็นลบ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบในระดับที่สูงกว่าค่าเฉลี่ย ค่าความเบ้อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาพที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของ ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กรของ อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่า $\chi^2 = 77.176$, $df = 61$, $P\text{-value} = 0.079$, $CFI = 1.000$, $TLI = 1.000$, $RMSEA = 0.000$, $SRMR = 0.022$, ซึ่งค่า P มากพอที่จะไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลักแสดงว่าผลการทดสอบค่า χ^2 แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ทุกตัวผ่านเกณฑ์มาตรฐานในระดับที่ยอมรับได้ แสดงว่ารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ผลการวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมในโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า

3.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Effectiveness) ที่ระดับนัยสำคัญ .01 คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (Leader) สมรรถนะองค์กร (Competencies) วัฒนธรรมองค์กร (Culture) และการเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีประสิทธิภาพของอาจารย์ (Empowerment) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.821, 0.331, 0.175 และ 0.153 ตามลำดับ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงลบต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Effectiveness) คือ วัฒนธรรมองค์กร (Culture) การเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีประสิทธิภาพของอาจารย์ (Empowerment) สมรรถนะองค์กร (Competencies) และภาวะผู้นำของผู้บริหาร (Leader) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ -0.194, -0.200, -0.830 และ -0.902 ตามลำดับ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมเชิงบวกต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Effectiveness) คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (Leader) และสมรรถนะ

องค์กร (Competencies) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.651 และ 0.248 ตามลำดับ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงเป็นอันดับที่หนึ่ง มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.821 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 อาจเป็นเพราะว่าพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกมาให้เห็นชัดเจนในการปฏิบัติงานสามารถจูงใจให้อาจารย์ทำงานให้บรรลุเป้าหมายของสถาบัน และภาวะผู้นำของผู้บริหารยังช่วยส่งเสริมให้มีการปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์ในการปฏิบัติงานของสถาบันให้ดำเนินไปด้วยดี อีกทั้งพฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารที่แสดงออกมีความสอดคล้องกับความต้องการของอาจารย์ จึงทำให้อาจารย์เกิดความพึงพอใจในงาน มีเจตคติที่ดีต่อผู้นำในองค์กร ทำให้อาจารย์มีเจตคติที่ดีต่องาน อาจารย์จะทำงานอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถาบัน มีความต้องการคงความเป็นสมาชิกขององค์กร ส่งผลให้อาจารย์เกิดความผูกพันต่อองค์กรมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่ ประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสูงขึ้น ซึ่งถือได้ว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ ถ้าสถาบันอุดมศึกษามีประสิทธิผลจะส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ทางวิชาการสาขาต่างๆ และส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตตามมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตซึ่งเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ส่งผลต่อประโยชน์ของผู้เรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และส่งผลทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับผลการวิจัยของมงกุฏ จันทน์นิต (2556) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลด้านการบริหารวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการ

ของผู้บริหาร มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลด้านการบริหารวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสูงสุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของรุจิราพรรณ คงช่วย (2554) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.04 ซึ่งผลจากพฤติกรรมของภาวะผู้นำของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาจึงมีส่วนช่วยทำให้ภาวะผู้นำของผู้บริหารสามารถจูงใจให้อาจารย์ทำงานให้บรรลุเป้าหมายของสถาบันได้โดยตรง สิ่งเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

2. สมรรถนะของคณาจารย์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงเป็นอันดับที่สอง มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.331 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 แสดงว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความพร้อมในด้านสมรรถนะของคณาจารย์ มีการจัดโครงสร้างที่เหมาะสมที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ เป็นเป้าหมายและวิธีการดำเนินงานที่สำคัญ มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในสถาบันอุดมศึกษา มีการจัดการอาคารสถานที่ภูมิทัศน์โดยรวมอย่างเป็นระบบ และความรู้ความสามารถของอาจารย์ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษามีประสิทธิผลสูงเป็นอันดับสอง สอดคล้องกับแนวคิดของสัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2551) กล่าวว่า สมรรถนะของคณาจารย์ ประกอบด้วย 1) การจัดโครงสร้างที่เหมาะสม 2) วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ เป็นเป้าหมายและวิธีการดำเนินงานที่สำคัญขององค์กรที่จะทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามกำหนด 3) ความรู้ความสามารถของบุคลากร มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะของคณาจารย์ ความรู้ความสามารถของบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพ 4) การจัดทรัพยากร

การเรียนรู้ 5) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหาร สอดคล้องกับผลการวิจัยของปิ่นปิ่นพันธ์ นฤนาถบุญทรัพย์ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยสมรรถนะขององค์กร มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ถ้าหากองค์กรที่มีความพร้อมในด้านสมรรถนะขององค์กรจะทำให้อาจารย์ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความพึงพอใจในงาน จึงมีส่วนช่วยให้อาจารย์ทำงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้โดยตรง

3. วัฒนธรรมของคณาจารย์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงเป็นอันดับที่สาม มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.175 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 แสดงว่าสถาบันมุ่งเน้นค่านิยมในการปฏิบัติงานโดยให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของอาจารย์ในสถาบัน เกี่ยวกับความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และวัฒนธรรมเป็นตัวกระตุ้นให้อาจารย์เกิดแรงจูงใจในการทำงาน เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของพงษ์เทพ จันทสุวรรณ (2554) ได้ศึกษาภาวะผู้นำ วัฒนธรรมของคณาจารย์กับประสิทธิผลของคณาจารย์ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร : ตัวแบบสมการโครงสร้าง พบว่า แนวคิด วัฒนธรรมของคณาจารย์ใหม่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อแนวคิดประสิทธิผลของคณาจารย์ใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของรังสรรค์ อ้วนวิจิตร (2554) ได้ศึกษาารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษานานาชาติ พบว่า วัฒนธรรมของคณาจารย์มีอิทธิพลโดยตรงทางบวกต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษานานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.20 สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาควรสร้างวัฒนธรรมของคณาจารย์ให้มั่นคง

ว่าผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับประสบการณ์ที่ดีและส่งผลกระทบต่อความผูกพันของอาจารย์ และส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพต่อองค์กร ดังนั้นผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงควรตระหนักและให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้มีความเข้มแข็ง

4. การเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีประสิทธิภาพของอาจารย์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงเป็นอันดับสี่ มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.153 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 อาจเป็นเพราะว่า ผลอันเกิดจากการที่ผู้บริหารให้การเสริมสร้างพลังอำนาจแก่อาจารย์ เพื่อเพิ่มศักยภาพของอาจารย์ในสถาบันจนสามารถรับรู้ถึงความสามารถของตนในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งทำให้อาจารย์มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพึงพอใจในงาน ความต้องการคงความเป็นสมาชิกของสถาบัน และมีลักษณะการทำงานเป็นทีม จนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ระดับบุคคลที่ทีมงานและสถาบันที่ปฏิบัติงานอยู่ จะเห็นได้ว่าถ้าผู้บริหารให้การเสริมสร้างพลังอำนาจแก่อาจารย์ จะทำให้อาจารย์มีความพึงพอใจในงานจะส่งผลกระทบต่อการทำงานให้สามารถบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งความพึงพอใจในงานเป็นความรู้สึกทางบวกที่จะพัฒนาไปสู่ความผูกพันต่อองค์กรของอาจารย์ ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจากการเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีประสิทธิภาพของอาจารย์ จะทำให้อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงาน มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน สิ่งเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อความผูกพันต่อองค์กร ทำให้อาจารย์ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อองค์กร สอดคล้องกับผลการวิจัยของมงกุฎ จันทน์นิต (2556) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลด้านการบริหารวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยการเสริมสร้างพลังอำนาจการทำงานที่มีประสิทธิภาพของครู มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลด้านการบริหารวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก

สอดคล้องกับผลการวิจัยของพระมหาสมพร สุริโย (2553) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ พบว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจแก่ครู มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.35 ดังนั้นผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จึงควรให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจการทำงานที่มีประสิทธิภาพของอาจารย์ เพื่อเพิ่มศักยภาพของอาจารย์ในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จด้านการสอน การวิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม เพื่อให้สถาบันมุ่งไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ และอาจารย์ทำงานอย่างเต็มที่เพื่อผลิตบัณฑิตให้ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF : HED) ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรพัฒนาพฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารให้มีความสามารถในการบริหารและจัดการในด้านบรรยากาศองค์กร วัฒนธรรมองค์กร และการเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีประสิทธิภาพของอาจารย์ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผน กำหนดนโยบาย ปรับปรุง และพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิผลสูงสุด

1.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรสนับสนุนบรรยากาศองค์กรที่แสดงถึงความรู้สึกของอาจารย์เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการทำงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และผลการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีประสิทธิผลสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

2.1 จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุดต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับ

อุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ดังนั้นควรนำผลการวิจัยดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ต่อไป

2.2 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงอันดับที่สองต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ สมรรถนะองค์การ ดังนั้นควรนำผลการวิจัยดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ต่อไป

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาวินิจฉัยปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการนำโมเดลไปประยุกต์ใช้กับบริบทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคอื่นๆ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเพื่อยืนยันผลความถูกต้องของโมเดล

3.2 ควรพิจารณาปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น การสร้างแรงจูงใจในการทำงาน เป็นต้น เพื่อให้มีความครอบคลุมยิ่งขึ้น

3.3 การวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 5 ปัจจัย ดังนั้นจึงควรเพิ่มปัจจัยบรรยากาศองค์การด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและการเรียนรู้

3.4 ควรมีการพัฒนาารูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อาจใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มพูนองค์ความรู้ของประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา การประยุกต์ความรู้ทางทฤษฎีให้เพิ่มมากขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาในวิชาการด้านนี้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). **สรุปผลการสำรวจภาวะการณ์ทำงานของประชากร เดือนมกราคม 2557**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/lfs/57/reportJan.pdf> [15 สิงหาคม 2557].
- ราชกิจจานุเบกษา. (2553). ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 116 ตอนที่ 74ก เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2542. _____ . (2554). ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 128 ตอนที่ 152 เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2554.
- ปิ่นปิ่นทร์ นฤนาทบุญทรัพย์. (2553). “การพัฒนาารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร.” **วารสารเซนต์จอห์น**. 14(15) : 28-43.
- พงษ์เทพ จันทสุวรรณ. (2554). **ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์การกับประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร : ตัวแบบสมการโครงสร้าง**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระมหาสมพร สุริโย. (2553). **รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ภารดี อนันต์นาวี. (2551). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

- มงกุฎ จำนงค์นิต. (2556). **รูปแบบความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิภาพด้านการบริหารวิชาการของโรงเรียน ขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.** วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- รังสรรค์ อ้วนวิจิตร. (2554). **รูปแบบความสัมพันธ์เชิง สาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา ขนาดเล็ก.** วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีสเทียณ.
- รุจิราพรรณ คงช่วย. (2554). **รูปแบบความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพล ต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2551). **ปัจจัยทางการบริหารที่มี ประสิทธิภาพต่อประสิทธิผลของโรงเรียน : การพัฒนาและการตรวจสอบความตรง ของตัวแบบ.** วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). **กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552.** กรุงเทพฯ : อัดสำเนา.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพ เยาวชน. (2557). **อันดับด้านการศึกษาไทย ในเวทีโลกและอาเซียน ปี 2556.** [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.glf.or.th/Home/Contents/749> [26 กรกฎาคม 2557].